

МАРКАБРЮ СВОЙТА ПЕСЕН ЩЕ ЗАПЕЯ...

Превод от френски: Кирил Кадийски, 2004

chitanka.info

Свойта песен ще запея,
без да питам, и добре я
чуйте истината в нея,
чуйте я от мен:
който капка доблест няма
не е мъж почтен.

Младостта е груба, дива,
любовта — безумна дива —
вечно разума надвива,
чуйте — стар рефрен! —
любовта, щом свърже двама,
те са вечно в плен.

Тя прилича на жарава,
уж под пепелта остава,
но до шушка пак изтлява;
чуй — и да боли,
пламне ли у теб копнежа,
ще те спепели.

Странно нещо любовта е:
ту ти смигне, ту си трае,
ту е кротка, ту роптае;
чуй ме: вечно там
ще останеш — в тая мрежа
хванеш ли се сам.

Тя преди бе доста пряма,
днеска като всяка дама
е засукана за двама,
чуйте ме добре:
ту те близне като котка,
ту те одере.

*Котка, стара или млада,
никога по гръб не пада,
но коварно в гръб напада,
чуй го и от мен:
ако искаш да е кротка,
дръж в ръка ръжен.*

*Май рогатият с наслада
често, често тая млада
хубавица я възсяда,
чуйте ме: какъв
див сърбеж ще е, та чеше
чепа си до кръв?*

*Ах, Амор дори без меч е,
ала сума свят той вече
по света до днес посече;
чуйте: и умник
от любовния копнеж е
оглупявал в миг.*

*Любовта е май кобила
и що път е вече била,
пък не капва, майко мила;
чуйте ме: лети
и я яздиш запъхтяна,
а си грохнал ти!*

*Сляп Амор бил! А се вира
със страстта на ювелира
и словата сам полира!
Чуйте: в роб и цар
със стрела отваря рана!
Но не дава цяр!*

*Който бърка в женска пазва
и заветите не спазва,*

него Господ го наказва.
Чуйте ме добре:
кой на злата орисия
ще ѝ се опре!

Маркабрю е син, горкия,
на девица, от ония,
любещи на поразия;
чуйте го: за срам,
ни е любен той самия,
ни е любил сам.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.